

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. Z. A., N.**, proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Bratislave**, Trenčianska č. 55, 821 09 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zn.: 630/127/2009/ELE zo dňa 21. júla 2009 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 187/2009-27 zo dňa 26. januára 2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 1S/187/2009-36 zo dňa 15. júna 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/187/2009-27 zo dňa 26. januára 2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 1S/187/2009-36 zo dňa 15. júna 2010 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením návrh žalobcu na prerušenie konania o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zn.: 630/127/2009/ELE zo dňa 21. júla 2009 zamietol.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný nevyhovel odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Bratislave č.j. 6373/2004/Hr zo dňa 11.04.2006 o zastavení konania podľa § 30 ods.1 písm. d/ zákona o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.) vo veci uplatnenia práva na navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 503/2003 Z.z. a toto potvrdil z dôvodu, že aj napriek súhlasu správneho orgánu s predĺžením lehoty na predloženie potrebných listinných dôkazov a ďalším výzvam, žalobca od 28.10.2005 do 21.07.2009 (takmer 4 roky) nepredložil ani jeden požadovaný doklad. Preto neakceptoval ani ďalšiu žiadosť účastníka zo dňa 14.7.2009 o ďalšie predĺženie lehoty z dôvodu pracovnej cesty.

Krajský súd uznesenie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal prerušenia konania na dobu jedného roka, v ktorom si obstará listinné dôkazy požadované správnymi orgánmi

a odvoláva sa na mimoriadne okolnosti, ktoré mu bránili poskytnúť správnym orgánom súčinnosť a tvoria prekážku trvalejšej povahy. Krajský súd považuje návrh za nedôvodný, lebo odstraňovanie nedostatkov podania je konkretizáciou zásady úzkej súčinnosti správnych orgánov s účastníkmi konania. Uplatnený nárok bol žalobcom na správnom orgáne podaný v jeho výlučnom záujme, t.j. snaha na odstránenie nedostatkov podania zo strany správneho orgánu nemôže prevyšovať záujem účastníka. Keďže žalobca nepreukázal o aké mimoriadne okolnosti, ktoré mu doposiaľ bránili poskytnúť správnym orgánom súčinnosť ide, súd nemohol posúdiť, či tieto tvoria prekážku trvalejšej povahy. Z uvedených dôvodov nie sú splnené podmienky na prerušenie konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a navrhol aby odvolací súd rozhodnutie zrušil, alternatívne návrhu vyhovel s tým, že dôvody odvolania uvedie dodatočne. Uznesením zo dňa 23.02.2010 č.k. 1S 187/2009-31 vyzval krajský súd žalobcu na doplnenie dôvodov odvolania v lehote 10 dní s poučením, že ak v lehote určenej súdom nebude doplnené, odvolací súd odvolanie, ktoré nemá náležitosti odmietne. Následne žiadosťou zo dňa 10.3.2010 požiadal žalobca o predĺženie lehoty k splneniu uznesenia súdom do polovice apríla 2010. Pretože ani v tejto lehote dôvody nedoplnil, krajský súd predložil vec dňa 21.05.2010 najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Po vrátení veci najvyšším súdom vydal Krajský súd v Bratislave opravné uznesenie, ktorým opravil chybu v písaní, tzn. uviedol správne označenie ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§109 ods.2 písm. a/), na základe ktorého rozhodol. Aj proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie (ako uvádza z opatrnosti), ktoré navrhol zrušiť s tým, že dôvody po jeho podrobnom oboznámení sa uvedie dodatočne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s opravným uznesením bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a odvolanie ako nedôvodné odmietol.

Podľa §246 ods. 1 veta prvá O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti , sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy (§ 109 ods. 2 písm. a/ O.s.p.).

Z dikcie vyššie citovaného ustanovenia nevyplýva povinnosť súdu konanie prerušiť. Účastník môže navrhnúť prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takémuto návrhu vyhovieť. To znamená, že je na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej, zákonom predpokladanej prekážky konania (v danom prípade § 109 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) konanie preruší alebo bude v konaní pokračovať ďalej.

V danej veci je nesporné, že žalobca ako dôvod nepredloženia dokladov a tiež návrhu na prerušenie konania od počiatku uvádza mimoriadne okolnosti, ktoré bližšie neodôvodnil okrem služobnej cesty mimo územia SR. Aj napriek tomu, ak by súd vychádzal z ním uvádzaných dôvodov, nemožno ich považovať za také (a to ani pobyt v zahraničí), ktoré by bránili splneniu podmienky vyžadovanej súdom a správnym orgánom, pretože od uplatneného nároku na Obvodnom pozemkovom úrade v Bratislave uplynulo takmer 6 rokov, navyiac, ak na všetky písomnosti a výzvy žalobca svojimi podaniami reaguje.

Prvostupňový súd urobil všetky opatrenia (§ 209 ods. 1 O.s.p.), aby žalobca odstránil chýbajúce vady podania (§ 205 ods.1 a 2 O.s.p.) a poskytol mu aj dostatočnú lehotu.

Vzhľadom na to, že žalobca aj napriek výzve vady odvolania neodstránil, najvyšší súd odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p .odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 08. októbra 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková